

EIS SPROOCH

erausgi vun der Actioun Lëtzebuergesch

Nr. 2 / Nei Folleg / XII. Jor / 1973 / Präis 35 Fr.

Wat dran as:

...	Gebuurts-, Daf- a Stierfakt vum M. Rodange	1
...	Facsimile aus dem Rodange séngem perséinlechen a verbesserte Renert	3
Weber Jean:	Notizen an Ännerongen vum M. Rodange an der éischter Editioun vum Renert (1872)	5
Goedert Pierre:	Ausstellung »100 Jor Renert«	9
Rodange M.:	D'Lidd vum Jéngsterdag	11
C. .W.:	Deer aler Festong	12
... tz:	Am Éislek	13
Milmeister Jean:	D'Buermaschin	14
Helminger Jhämp:	Fir déi Kleng (3 Gedichter)	15
Berrens Jos:	Owend; Auto	16
Clement Chr.:	Am Schiet vum Bësch	16
Kremer Pir:	D'Bretzkëscht	17
Kartheiser R.:	Den Abrieher	18
Weimerskirch René:	Hoppla	18
...	Familjen-Annoncen	19
Lamboray J.-P.:	Den ale Bam (Gedicht an Zeehnong)	22
...	Nei Bicher	24
...	Bestellziedel »De Léierchen«, (Facsimile vun der Original-Handschrëft)	

Mr. Lange

Im Jahre tausend achthundert sieben und zwanzig, den *Wittne* des
Monats *Januar* um *zwey* Uhr des Morgens, ist
vor uns Bürgermeister, Beamter des Civilstandes der Gemeinde von *Nied Silling*,
Kanton von *Ceplonath*, im Groß-herzogthum Lügemburg, erschienen
Geburten. *Michael Rodange* alt *wünzig* vier
Jahre, *Sepiauer* n wohnhaft in dieser Gemeinde,
welche n uns *nur* *Recht moralischer Inoffizialität* von *Herrn*
Jacob Braun *Küster* *nur* *von* *der* *Morgenstern*
nur *Nied Silling* *von* *ihm* *Michael Rodange*
nur *meiner* *Ehegattin* *Ama* *Ewiden*
und welchem wir dann Vornamen *Michael*

geben zu wollen erklärt hat.

Welche Erklärung und Vorstellung in Gegenwart des *Meinles*
sehrer, alt *40* J. 18 *Aug* 18 *Aug* 18
 und des *Joachim* *Gedach*, alt *40* J. 18 *Aug* 18
 Jahre, *beide* wie in dieser Gemeinde wohnhaft sind, Statt gehabt haben;
 und *habe* *beide* *zueinander* *und* *mit* *ihnen*
 den gegenwärtigen Geburts-Akt, nachdem er ihnen vorher vorgelesen worden ist, mit uns unter-
 schrieben.

Fellen ^{jammig spinnst} Michel Rorange ^{Liebes Thutten}

[illegible]

N. 269.

Im Jahre tausend acht hundert sechs und siebenzig, den *acht und zwanzigsten*
des Monats *März* um *neun* Uhr *vor* mittags ist vor uns

Beauten des Civilstandes
der Gemeinde *Luxemburg* im Canton *Luxemburg*, Großherz
zogthum *Luxemburg*, erschienen
alt *fünfzig* Jahre, *Eigenthümer*
wohnsaft zu
und *Nicolas Funch*, *Spinnd*, alt *sechsinzig* Jahre,
Arbeitsmann,
wohnsaft zu *Luxemburg*

Diese haben uns erklärt, daß *Michel Rodange*
alt *neunzig* Jahre, *helf-Conditor* des *öfentlichen Bäckers*
geboren zu *Wadbillig*,
wohnsaft zu *Luxemburg*,
Spinne now *Magdalena Leisen*.

Sterbefälle.

verschieden ist
zu *Luxemburg*, im *ganzen N. C. Landes*
und *habe* *beide* *Organe* *in*
nachdem sie *ihnen* vorgelesen worden, mit uns unterschrieben.

Funch *Schyn* *Dyrenay*

Einmal um die Welt

Renert

oder

de Genuss am Traß an a Ma'nsgräft.

Op en Reis fotografēert

von

(Engem Lehebregger.)

Michel Rodange
aus Waldbillig

Lechenburg.

Drod vum J. Joris.

1872.

*En huat gestreckt emm d'Lebner,
E Kruss d'Rusegranz
Verstoppt wär enn'rem Mantel
Sei lange Fuusseschwanz.*

— 9 —

Gelopt-sech-Grestnech, Pröder!
Ma gitt e Bische los,
Eich giv gër mat eech schweege,
Eot Renert du zum Hos.

Eich si jo nou Pestu'er
Om Kroeknoop, der weß,
Ma t'fehlt mer un em Koster;
Dir seid e göde Grest:

Wat dent eech? Giv dir wellen
Als Koster bei mir stoon?
Eich giv eech d'Nutte li'ren
A li'ren d'Dargel schloon.

Den Heesche wor zefrieden,
A kleich gung d'Pier on:
De Renert solt he weisen,
Fir d'Maßgebied ze son.

(Beim domnus du bass dignus) *Et sag dem Hosschuns zum lech,*
(Sut Lampert do am Moos, *En beppt d'bierr am Moos,*
Du kreißt de Fuuß nom Bentel,
A nicht sech d'Döch ces loos.

(En heert de Röch zum Himmel) *E schmaunt nach emm d'Schlobit.*
De Koster hämst allt ces:

(Ma Fuuß mat domnus dignus) *Ma ir een sech emm sin haat*
Wur Heet d'Ham mam Röch gefreeß.

Här Kiunel an dir Hëren,
Eich prouch eech net ze son:
Et hoot dem uermen Heesche
Gewass net göddgedon.

A*

Notizen an Ännerongen

*vum Méchel Rodange an der éischter
Editionn (1872) vum RENERT*

En Exemplar vum éischte RENERT vum 1872 huet de Schreier vum dësem Text vu sengem Urgrousspapp iwwert säi Grousspapp a säi Monni gëierft.

De John Bartel, dee säin Numm an dat Buch geschriwwen huet, as de Schwoër vum Méchel Rodange gewiescht. Seng Fra war eng Leisen; hiert Hemedtschaus stong op der Areler-Strooss zu Stroossen.

Déi Familjen hat dräi Medercher. Eent der-vun: Magdalena war mam Méchel Rodange bestuet; en zweet op Réimech: Hedo-Leisen; dat drëtt mam John Bartel, wou et also Bartel-Leisen geheescht huet.

An dëst Buch huet de Méchel Rodange seng Notizen an Ännerongen drageschriwwen. Wann déi éischt Ausgab vum RENERT e besseren Ofsaz gehat hätt, a wann den Autor nët ewell 1876 gestuerwe wir, da wir dëst Buch vläicht d'Grondlag zu enger zweeter verbesserter Oplo gin.

Hei wëll ech dann en etlech vun denen Ëmännerongen a Verbesserongen zesummenstellen:

Op der éischter Säit as Engem Letzebregger ageklammert an drënner steet: (Michel Rodange aus Waldbillig).

Am Wuurd fir de Lieser as

Wein zu Wee'in

schën — sche'in

Bôw — Bow'w

grôss — grou'ss

ëmgeännert.

An dem Saz: „Wan ech »als« annplaz »ass« soon, dad ass fir d'Präpositiön vum Zeituurd z'ennerscheden“ — do as dat Wuert »d'Präpositiön« duurch »d'Conjunctiön« ersat.

Am Ofschnëtt duerno as e Feler verbessert: Portée zu Portrëe.

Am RENERT selwer gouf eng nei Strof bäigeschriwwen.

Am éischte Gesank, no der Strof 52:

Hee gung op häm voll Fräden
Mat seinem Granz am Dôch
Om Krondhoof font hie bieten
De Fuss ann enem Bôch.

as déi nei eranzesetzen:

*En huat gestreckt emm d'Lehnen
E krusse Rusegranz
Verstoppt war ennrem Mantel
Sei lange Fusseschwanz.*

D'Strofe 57 an 58 huet e geännert.

Am Text steet:

Beim domnus du bass dignus,
Sutz Lampert do am Moos
Du kreift de Fuuß nom Bentel
A nicht sech d'Dôch ees loos.

En heewt de Kôch zum Himmel,
De Koster hämst allt ees;
Ma Fuuß mat domnus dignus
Hoot d'Ham mam Kôch gefreess.

Verbessert heescht et:

*Et geet dem Hos schuns zimlech
En heppt dohierr am Moos,
Du kreift de Fuuß nom Bentel
A nicht sech d'Dôch ees loos.*

*E schnawwt nach emm d'Schlabeitchen
De Koster hämst allt ees
Ma ir een sech emmsin haat
War d'Ham mam Kôch gefreeß.*

De Méchel Rodange huet an dësen zwou Strofen d'Latäin ewechgelooss.

(War dat em esou virgeworf gin?)

Am 10. Gesank, Strof 50 steet:

A kritt bei senger Kwisel
De Geescht emol de Schnapp
A werft se hirem Hälgen
Seng Schossel ann de Kapp.

Doranner gët verbessert:

A kritt bei *enger* Kwisel
De Geescht emol de Schnapp
A werft se hirem Hälgen
D'Gebie'edbuch ann de Kapp.

Am 11. Gesank, 19. Strof steet:

Du kôm dohier den Duckler
An 't ass e brave Mann
E grësst. Ma, sot ech, Komper
Dir git dach mat eran.

Verbessert heescht et:

Du kôm *dohi'err* den Duckler
E grësst; du sot ech dann:
Ma gitt net last bei, Komper
A kommt dach mat eran.

D'Aussprooch vu verschiddeenen Déieren as verbessert:

Déi Éislecker vum Wollef:

begaajchelt: *bejaajchelt* (1. Gesank, Strof 17)

mid: *mickt* (1. Gesank, Strof 17)

geschmassen: *jeschmassen* (1. Gesank,
[Strof 18])

gefo'ert: *jefô'ert* (5. Gesank, Strof 29)

gefrueren: *jefrueren* (13. Gesank, Strof 21)

vergeessen: *verjeessen* (13. Gesank, Strof 41)

nach: *najch* (13. Gesank, Strof 69, 70, 156)

Dem Kinnek séng:

Juocht	<i>Juecht</i>
Nuocht	<i>Nuecht</i>
geschluocht	<i>geschluecht</i>
huot	<i>huet</i>
guor	<i>guer</i>
uocht	<i>uecht</i>
sôguor	<i>sôguer</i>
luogt	<i>luegt</i>

Em Kueder séng:

duajcht *doocht*

Dem Hinz séng:

iert Schlass *ärt Schlass*

Uechter d'Buch as d'Schreifweis geännert:

iel	an	<i>iell</i>
wielen		<i>wiellen</i>
stielen		<i>stiellen</i>
Bieles		<i>Bielles</i>
erzielen		<i>erziellen</i>
zielt duerop		<i>ziellt duerop</i>

iel	an	<i>iedd</i>
d'Lieder		<i>d'Liedder</i>
bieden		<i>biedden</i>
rieden		<i>riedden</i>
Giedel		<i>Gieddel</i>
liedeg		<i>lieddeg</i>

ier	an	<i>ierr</i>
schmieren		<i>schmierren</i>
schwieren		<i>schwierren</i>
Dierfche		<i>Dierrfche</i>
Bierg		<i>Bierrg</i>
Pierg		<i>Pierrg</i>
Hierscht		<i>Hierrscht</i>
d'Bier (Bahre)		<i>Bierr</i>

ier	an	<i>ieer</i>
d'Kierzenhierche		<i>d'Kieerzenhieerche</i>
de Bier (Bär)		<i>de Beer</i>

ieß	an	<i>ieß</i>
gesieß		<i>gesieeß</i>
gieß		<i>gieeß</i>

iech	an	<i>ieech</i>
briechen		<i>brieichen</i>

ie	an	<i>i</i>
Spiegel		<i>Spigel</i>
dier		<i>dir</i>

e'	an	<i>e'i</i>
E'm		<i>E'im</i>
E'ßlek		<i>E'ißlek</i>
E'er		<i>E'ier</i>
d'E'w		<i>d'E'iw</i>
ve'er		<i>ve'ier</i>

o'	an	<i>o'u</i>
O'schtre		<i>O'uschtre</i>
O'ns dad		<i>O'uns dad</i>
d'O'er		<i>d'O'uer</i>

au	an	<i>aan</i>
aus		<i>aans</i>
eraus		<i>eraaus</i>
d'Maus		<i>d'Maaus</i>
äe	an	<i>ä</i>
äert		<i>ärt</i>
Äeck		<i>Äck</i>
i	an	<i>ii</i>
Gericht		<i>Geriicht</i>
Gewicht		<i>Gewiicht</i>

Vereenzelt Verbesserongen:

fenef	<i>fennef</i>
madenneen	<i>madeneen</i>
gut	<i>gudd</i>
zergutzter	<i>zerguddster</i>
ersefen	<i>erseefen</i>

D'Familjerelatioune vun den Déieren waren op verschidde Plaze falsch a gin heimat richtig gestallt:

(An alle weideren Oploë vum RENERT sin déi Feler dran.)

De Renert as nämlech de Koséng vum Léiw. En as de Monnonk vum Grimpert. De Grimpert as den Nëwi vum Renert.

4. Gesank, 2. Strof. — Et heescht do: Den Dachs go'w schön empfa'ngen / Sei Koseng läckt em d'Moul ...

verbessert: *Säi Monnonk* läckt em d'Moul ..

4. Gesank, 10. Strof: Kuckt, Koseng, sot de Renert ...

An der Plaz vu »Koseng« soll richtig *Newë* ston.

Am 5. Gesank, 38. Strof: An alles schlôg mat Hand un / Als net de Koseng Dachs ...

Et muss sin: Als net de *Newë* Dachs ...

Am 6. Gesank, 14. Strof: Wien huolen ech fir Pätter? / Ech holt mei Monnonk Dachs ..

verbessert as et: Ech holt mei *Newë* Dachs ..

Am 6. Gesank, 17. Strof: Am Stepps war gleich de Monnonk ...

verbessert as et: Am Stepps war gleich de *Pätter* ...

Fir de richtige Versrythmus ze kréien, si verschidde kleng Änneronge gemaach gin.

Et heescht:

Do richt et nom Knuowlek. (4. Gesank, 88. Strof) Do richt et *staark* nom Knuowlek ..

Sot Fuss zum Grimpert (9. Gesank, 3. Zeil) Sot *Renert du* zum Grimpert ...

Wi en zu dem Beichtstull tried (8. Gesank, lescht Zeil) Wi *hien* zum Beichtstull tried ..

All *di* aner nëmnen Häxen (10. Gesank, 35. Strof) all aner nëmnen Häxen ...

Se ass verschampelëert (13. Gesank, 33. Strof) — *S'ass jo* verschampelëert ...

Vläicht fir d'Erzielong méi lieweg ze man, as d'Vergaangenheet an d'Géigewaart gesat.

1. Gesank, Strof 117, 118:

Do sôtz de Bieer, de Wollef an d'Kaaz am fiischte Stull ... do *setzt* ...

Den Huer sôtz do mat Möllen an d'Kaaz mat enger Moff ... Den Huer *setzt* ...

De Finnet haat och extra deen Daag sech net besoff ... De Finnet *huet* ...

Aner Verbesserongen:

Maa më als wi de Stepps ... (3. Gesank, 38. Strof) Maa më *we'* *Kuelestepps* ...

E kann och gudd erzielen ... (1. Gesank, 26. Strof) E kann *feng* gudd erzielen ...

En huet de Plang och sälwer ... (2. Gesank, 14. Strof) En huet de Plang *sech* sälwer ...

Se holt mech matt der Hänn och ... (13. Gesank, 104. Strof) *Se deet mer gleich en A zô* ...

Ech well di Leit vergליchen ... (10. Gesank, 104 Strof) Ech well di *Saach* vergליchen ...

Operluegt Drockfeler sin och verbessert:

Am Wuert fir de Lieser: Portëe — *Portrëe* de laangeg Biirerudd ... (13. Gesank, 59. Strof) de laangeg Biirkerudd ...

di niderträchtegt Sëlen entbësen nu sech ganz ... (14. Gesank, 87. Strof) entblësen nu sech ganz ...

Nu, Renert, weiss deï Spirites (6. Gesank, 21. Strof) Nu, Renert, weiss deï *Spirit* ...

uechter Duerf (9. Gesank, 93. Strof) ...
 uechter d'Duerf ...
 d'Arbecht erriichtert ... (13. Gesank, 60.
 Strof) d'Arbecht erliichtert ...
 Alterkemmler (14. Gesank, 6. Strof) Alter-
 temmler ...
 gefangen (7. Gesank, 31. Strof) *gehangen* ..

Opfalend as d'Verbesserong vun der Inter-
 punktioun. Et si Kommaën, Ausruffungs-
 zeechen a Gedankestrécher agesat.

Hei e puer Beispiller:

Wutsch! rännt mat enger Faakel ...

Wat? Hunneg? ...

De Fëschter dun e Fluch! ...

Da kommt! ...

A vir ... hätt dech der Bletz! ...

Intressant sin nach zwou Verbesserongen;
 sou am 12. Gesank, 95, Strof, wou et
 heescht:

En huet sech jo gestalt

Wi d'Kand, dem d'Mamm en Zännchen

Erauszitt mat Gewalt ...

Et as wuel kaum unzehuelen, datt eng
 Mamm hirem Kënnchen »en Zännchen
 erauszitt mat Gewalt«. Verbessert as: *en*
Däärchen ..., wat jo vill méi natiirlech as.

Dann nach am 12. Gesank, 30. Strof:

Mam Fanger drët um Schnorres

Wan dan de Strängche blenkt, ...

Den »r« as ausgestrach; et as *Stängche* (klen-
 ge Steen am Rank).

Fir d'lescht well ech dann nach soen, dass
 am 10. Gesank, di 37. Strof (*A fänken s'un*
ze schwätzen) virun deer 36. (*Ech hun aus*
dene Konschten), an am 11. Gesank, déi 66.
 (*E schwätzt da géint de Mammon*) virun
 deer 65. (*Ech kënnt eech der verzielen*) stoë
 soll, wat duurch en Zeechen am Buch ugedeit
 as.

Jean Weber

Mir soen dem Här J. Weber häerzlech merci
 fir séng Mataarbecht, apaarti fir d'Eraus-
 schreiwe vun den Notizen an de Verbesse-
 rongen, déi de M. Rodange a séngem egene
 Renert-Buch gemaacht huet. — Op der
 M. Rodange-Ausstellung wousst den Här
 Weber äis nach ze soen, datt en dacks bei
 dem M. Rodange sénge Medercher op Besuch
 war, alt mam Här Pletschette an dem Här
 Tockert zesummen. Bei engem Besuch hun
 d'Medercher Rodange him gesot, datt si
d'handschrëftlech Manuskript vum Renert
an den Uewe gehäit hätten. Hire Papp hätt
 esou vill duurch dat Buch matgemaacht, an
 et bräicht dofir och elo hanneno keen d'Ma-
 nuskript ze kréien. Sou wäit den Här
 Weber.

Dem M. Rodange séng Standauer huet d'Ge-
 meng Stroossen 1947 kaaft an se dem Här
 Barblé, deemools Buurgermeeschter, ge-
 schenkt, wou se haut nach steet.

D'Joffere Rodange sin am Krich och opge-
 fuerdert gin, hiren Numm z'änneren, well e
 franséisch wir. Dat géifen si op kee Fall
 maachen, wor d'Äntwert. Aus Respekt vi-
 run hirem Papp kéim dat ewell glat nët a
 Fro.

H.R.

Nach e schéine Merci dem Prof. Roger
Koemptgen, Esch-Uelzegt, fir d'Zeechnong
 vum M. Rodange;

dem Här Al. *Bellwald*, Paschtouer vu
 Krëschtnech, fir d'Fotoë vun de Gebuerts-
 an Dafakten.

Ausstellung

»100 Jor Renert«

Vum 16. bis den 23. Dezember 1972 huet de *Lycée Michel Rodange* zu Lëtzebuerg eng Ausstellung iwer de Renert organiséiert; mir wollten d'Jor 1972 nët op en Enn goë loossen, ouni der Schoul an och der Öffentlechkeet eng Rei Dokumenter iwer de Renert an säin Dichter virzeleën.

Duerch d'Zeitungen hu mir en Appell un d'Leit geriicht, si sollten eis Dokumenter aus hirem Besëtz fir d'Ausstellung léinen. Eis Schüler hu mer gebieden, doheem nozekucken, ob an hire Familien näischt iwer de Renert an de Michel Rodange opzedreiwe wir. Di zwéin Appeller haten als Erfolleg, dass eis, niewent spéideren Ausgaben, 3 Originalausgaben zur Verfügung gestallt goufen. D'Nationalbibliothék huet e puer Ausgabe geschéckt, dorënner déi mat de prachtvollen Illustratiounen vum Gust Tremont, Frantz Seimetz a Félix Glatz, desweideren kritesch Texter. Vum Här J.-P. Krippeler, an deem séngem Verlag de Renert nom 2. Weltkriich verschiddentlech erschéngen as, krute mer séng eegen Ausgaben souwéi d'Jubiläumsausgab vum 1927 an der Luxusausféierung, an och Zeechnunge vum Nico Klopp.

Op Ufro war den Här Frantz Kinnen direkt bereet, eng Auswiel vu séngen Zeechnungen aus »De Renert a Biller« zu besueren. Bei der Jorhonnertfeier huet d'Post e Käppchen erausgin, deen den Här Foni Tissen entworf huet. Artist a Verwaltung waren averstanen, d'Original auszustellen.

Den Här René Kartheiser huet Fotoë bruecht vum Haus Dicksstrooss No 2, an der Stad, op deem Déieren aus dem Renert am Stee gemeesselt sin, an och vum Haus Victor Bodson zu Munnerref, op deem sénger Paart de Fiische steet an dem Haus säin Numm »Malpartes« duerch d'Beschreibung vum Renert sénger Buurg op enger Plack erkläert gët. Mat schéine Fotoë vun de Placken um Stierfhaus a Clausen an um »Ancre d'Or« koum den Här Marcel Schroeder.

Interessant Dokumenter iwer Renert a Rodange goufe vun den Hären Nic Stoffel a Cornel Meder bruecht. All déi Saachen hu mer a Vitriinen ausgestellt, déi d'Staatsarchiven eis frëndlecherweis geléint hun.

Fir d'Dekoratiounen hate mer d'Chance, e puer Biller vum Seimetz opzedreiwen, an zwar de Portri vum Méchel Rodange aus dem Staatsmusée an 3 Renertillustratiounen aus Privatbesëtz; vun do krute mer och de grouse Portri geléint, deen de Pierre Blanc fir d'Feiere vun 1927 gezeecht hat. De Pir Kremer huet eis d'Reproduktioun vum Méchel Rodange séngem Aquarell vum Käercher Schloss geschéckt. An der Mëtt vun der Ausstellung huet d'Maquette vum Fiische getrount, souwéi mer en um Knuedler gesinn; si koum aus dem Staatsmusée. Ënner der Ledung vun hire Professeren hun eis Schüler och hiren Deel bäigedroen, mat Figuren aus dem Renert, déi si aus Leem gebaakt an da gefierft hun, a mat Zeechnungen, déi Déieren an Zenen aus dem Renert duerstellen.

Un de Schluss vun dëser Opzielung sin zwee Beiträg ze setzen, déi een als kleng Sensatione bezeechne kann. Wéi ech fir d'éischt d'Iddi vun enger Ausstellung mat e puer Leit diskutéiert hun, war méi wi ee skeptesch a sot:- „Wat soll schon dobei eraus kommen? Eppes Neis gesi mer nët.“ An dach hu mer zwou Sache gesinn, déi kee Mënsch sech erwaart hat, nämlech d'éischt Manuskript vun »Dem Léiweckerche säi Lidd«, deemols nach ënner dem Titel »De Le'erchen«. Den Här Joseph Gevelinger, fréiere Paschtouer vu Belair, hat et, als Anerkennung fir geleeschten Dénchscher, vun de Jofferen Elise a Marguerite, dem Méchel Rodange senge Medercher kritt; gären huet hien et selwer an de Lycée Michel-Rodange bruecht »im schlichten blauen Umschlage«, wéi de Nikolaus Welter an »Dichtung in Luxemburg« seet. Iwréngs huet den Här Joseph Gevelinger et glat a guer nët heemlech gehalen, well hien huet 1946 am »Bulle-

tin paroissial de Belair« geschriwen, d'Manuscript kënnt ee bei him gesinn. Et war also nët séng Schold, wa bis 1972 d'Existenz vum Manuscript nët weider bekannt war.

Op jidfer Fall hun eis Rodange-Spezialisten elo e weit Aarbechtsfeld virun sech leien.

Déiselwecht Bemierkung trifft zou op eng 1. Ausgab vum Renert am Besëtz vum Här Jean Weber, Schoulmeeschter zu Stroossen, dee mat de Rodange Familjen as. Hien huet dat eenzegt bis elo bekannt Exemplar, an deem de Méchel Rodange selwer verbessert huet, warscheinlech fir eng 2. Ausgab, déi et zu sénger Liewenszäit nët gouf. Di Ännerungen, déi hie virhëlt, gi vum eenzele Buschtof bis op d'ganz Strof. Am 1. Gesank setzt hien esouguer eng Strof bäi, et sollt warscheinlech déi 53. vun deem Gesank gin, eng Beschreiwung vum Renert als Paschtouer *). Mir wëssen, dass de Méchel Rodange ugeklot gin as, hie géng an der Duerstellung vum Renert sénger Mass (1. Gesank) d'kathoulesch Religioun verspotten. Huet hien dee Virwurf als berechtigt fond oder geduecht, hie géng muenche Lieser ze notrie-

den? Tatsaach as, dass hien di kritiséiert Strofen (57 an 58 *) ëmännert.

All Ännerunge sin de Bewäis vun enger grousser Méi an Aarbecht: Dialekter gi verbessert, besser Ausdréck agesat, d'Stellung vun gewësse Strofen, d'Versmooss an d'Interpunktoun op verschiddene Plazen anescht bruecht.

Fir d'Rodange-Fuerschung as hei eng Fondgrouf op gang, a mir wäerten nach eppes dervun héieren; esou lang wéi mer d'Manuscript *) vum Renert nët hun, fir eis ze weisen, wéi de Méchel Rodange u séngem Hauptwierk geschafft a gefeilt huet, as déi Ausgab mat séngen egene Verbesserungen eis wertvollst Hëllef.

Zum Schluss vun dësem kurze Réckbléck sin ech frou feststellen ze kënnen, dass eis Ausstellung »100 Jor Renert« e schéinen Erfolleg hat, op der enger Säit duerch d'Zuel vun de Leit, déi kucke koumen, op där aner duerch de Wäert vun den Dokumenter.

Pierre Goedert

*) vergläich den Artikel vum J. Weber

Donk aner wéi dir selwer
't as d'Wuuzel an de Bam ...

D'Lidd vum Jéngsterdag

Profezeit vun de Stäre kicker
1857

Kommt, téckt a loosst mer drénken!
Wann d'Welt soll ennergon,
Da muss et dach och kléngen,
Et bleift keng Dréps ons ston.
Dirlénk, ténk, direlirelénk!
Et bleift keng Dréps ons ston!

Et huet e Stär eng Hippchen,
En as am Wee veriirt;
Deen héil gewëss séng Schlippchen
Nach gär bei onsem Wiirt.
Dirlénk ...

Kuckt! kuckt, en as schons tiirkleg
En huet den Hutt getéitscht!
Séng Al, déi huet em wiirklech
Den Owend eng gewéitscht.
Dirlénk ...

Gesat, e géif och falen,
Wéi d'Stäre kicker son,
Wat läit ons drun, ons Alen,
Ons wäerd en nët erschlon.
Dirlénk ...

Wat sin haut all Mirakeln?
'T hëlt keen se méi an uecht.
Mir aner sin un d'Wakeln
Gewinnt em hallef Nuecht.
Dirlénk ...

Kommt, téckt a loosst et kléngen!
Et as nach nët fir lescht,
Datt mir zesummen drénken,
'T bleift vill ze vill nach rescht.
Dirlénk, ténk, direlirelénk!
'T bleift vill ze vill nach rescht.

M. Rodange

Deer aler Festong

Sou schlësseg wéi e Kofferfor
as d'Stad vun alle Säiten zou,
a ronderëm um réie Fiels
all Trausch, all Bam as wechgeraumt,
an näischt hir plakeg Mauren deckt

Wéi aus dem Haarden rausgeschlopert
dat Ganzt sech baussen ugesäit
mat schaarfe Broën, spatzen Zacken
a Flange riicht ewéi geschoss

Am Summer réischttert d'Sonn
dat bronglecht Mauerwierk;
am Schnéi si séng Konturen
wéi mat dem Linjal nogezun

Do zënter Jor an Dag, as d'Stad
bannt dene Mauren agespaart,
déi bäigeschréit op feste Fong gesat,
op ganzer Längt no uewe striewen
a si op hirem Fielsejuck
geguurt a wéi am Grapp do halen

Fir dee gewaltge stengen Tassel
all Kappsteng sin absëns schuaséiert,
se leie richtig am Verband;
mat Stäe giedlech en Duurchgänger
mécht d'Mauer staark a gët hir Halt

Den Ofschloss vun deer ganzer Schréigt
mécht eng laang Rei vu Kuadersteng,
déi schéi gerénnt, gefälleg iwerstin
a wéi e stenge Filet ëm all Eck,
bal an der Setzwo horgenä,
bal uefzeg, ënnzeg alt deemno,
mä ëmmer schnauriicht virulääft

A kuckt ee vun der Mueressonn,
vum Fouss erop, wéi d'Pyramiden
dat onmëndéidegt Mauerwierk,
et wient deer staarker Schréigt
séng Héicht nët wëllt verroden,
well riichtzou och gekuckt,

een 't nawell falsch gesäit.
Duerwient wir et och gutt
— wëllt ee sech nët verhääschen —
wann een di Héicht an Tuesen
op ongeféier schaze géif!

Vu do erbäi gesin — mäiwärrech —
as d'Stad e Bild sou frääschlech schéin,
datt sech dee gréissten däitschen Diichtert
wat wonnesch huet erräast,
wéi heen am passang do eis Festong
fir d'éischte Kéier huet gesin.
Bewäis as, wat deemols
wuurtwiirtlech heen notéiert:
„Hei huet dat Imposant mat Charme,
den Iescht sech mat dem Liberténg
sou giedlech koppéléiert,
datt et en Daureschued bal as
hätt dach e Poussin séng Talent
op Plaze wéi déi heiten ausprobéiert!”

Grad wéi op engem Nolekëssen
der Stad hir Kiirch- a Klouschtertir
stin un- a beiënee geriën
wéi d'Spëtzte vun ër Kinnekskroun!
An op e schmuele Fielsekamp
as duer gelicht hir Zitadell,
déi halwer do den Dall blockéiert
a vir der Festong an der Wier do steet
bal wéi en Hiirt vru sénger Häerd!
An déif um Fong vum enken Dall
mécht d'Uelzecht wäit e Bou an äerdeg
eng Millen un der aner dreift

Ob allen Héichten rëm an tëm
sti fluppeg Wiechter hell am Wach,
déi schamper do an d'Géigend kucken,
vun allem wat nët liwreg as
och keen Ament en An ofschlouen

Sou ënner stänn'ger, strenger Hutt
déi spierlech Weër sech bal schei
un d'Paarte vun der Festong woën,
déi granzeg an den Ange kiirpen
wann ee vu baussen Aloss kritt

A wéi all Friemd do ausgepaart
 as Sonn a Luucht aus dene Gaasseschlëff,
 wou arem Biirger sech joraus joran
 fir d'deeglech Kuuscht geheien
 an och déi leschte Waasserdrëps
 vu wäit erbei nach schlefen

Sou war et mat deer aler Festong
 bis enges gudden Daags,
 ob strengen Uerder vun de Mächten,
 hir Maure gin all ofgerappt,
 a raus do stréimt mat ganze Schwärem
 dat Stater Vollek, wéi erléist!

C. W.

Am Éislek

De Fridbësch kommen ech erof.
 Do d'Uewerschleed as brong gesengt,
 Den Hank vum Fangerhutt as mauve.
 Méi wäit, do steet eng Bänk.

Ech hun eng Weil mech duer gesat.
 Eng Lëftche bliedert un der Heck,
 Dräi Jonge komme laanscht de Pad,
 Hir Schong si voller Dreck.

Deen éischte paakt de Rucksak aus,
 Mécht Täschen op a Rimme lass,
 A fillt a kuckt a sicht eraus
 Wat nach ze mauflen as.

Deen zwete streckt sech duer an d'Heed.
 E schmunzelt an e stréilt säi Baart,
 Hie weess, dass haut den Owend spéit
 Säi Meedchen op hie waart.

Deen drëtte kuckt erof an d'Dall,
 Op d'Millen no beim Waasserfall.
 Do zum Kamäin quëllt Damp eraus.
 E Fëscher schléit séng Angel aus.
 Zwou Kéi, déi weiden déif am Gronn,
 En Zelt liicht giel a wäiss am Fong.
 De Wand haucht iwert d'Huewerstéck,
 Wäit bis op d'Koppe geet säi Bléck,
 An iwerall as Rou.

D'Buermaschin

Et wor emol e Papp,
Deen zielt séngem Bouf
Muench Seechen a Fapp —
Déi eelst déi et gouf.

En zielt em vum Hieschen
Deen Ouschterär brengt,
E riet em vum Kleeschen
Dee Spillsaache schenkt.

E seet dass de Storch
Dëslescht an der Nuecht
Der Mama de Georges
An d'Bett huet geluegt.

De Bouf lauschtert no,
Schmotzlächelt a seet:
„Ech weess dass dat do
Ganz aneschter geet!

Soll d'Mama dann nët
Den Ouschterhues sin?
Ech hun hirer Trëtt
Ëm d'Näschter gesinn.

Ech weess dass de Papp
Mat Watt vrun der Strass
A Kartrong um Kapp
Den Zinniklos as.

Och d'Seeche vum Storch
Déi wäerd et nët gin:
Ech gleef dass de Georges
Gebueren as gin.

Um Speicher am Schaf,
Do loug all dee Quascht:
Dem Kleesche säi Staf,
Dem Hiesche säin Nascht.

Dem Kleesche säi Baart
Fond ech och dëslescht;
De Mantel, dee loug
Am Eck an der Këscht.

Um Speicher gin ech
Der Saach op de Grond
A sichen bis ech
Och *d'Buermaschin* fond!”

Jean Milmeister

FIR DÉI KLENG

Du léiwe Villchen

Du léiwe Villchen, komm erbäi
 a setz dech op méng Händchen.
 Nu komm! Ech ziele grad bis dräi
 mat méngem Schnabbelmëndchen.
 Waars du dat, dee säi Liddche mir
 de Muerge fréi gesongen?
 Et hat nët vill gefeelt, ech wir
 vu Freed an d'Luucht gesprongen.
 Mä vläicht wir d'Mama béis da gin.
 Du sin ech leie bliwwen.
 Wéi gutt, datt ech dech hei gesinn!
 Ech hätt dir soss geschriwwen.

Et wor emol
en Hieschen

Et wor emol ein Hieschen
 dee souz a méngem Gaart
 um frësche grénge Wieschen
 an huet op mech gewaart.
 Den Hieschen huet ganz heemlech
 a schei no mir gefrot.
 Sou gären hätt heen nämlech
 mir eppes Schéins gesot.
 Mä ech war nët ze fannen.
 Heen dréit sech traureg ëm.
 Do lääft en nach, do hannen —
 a kënnt vläicht ni erëm.

Wéi Diogenes
am Faass

Wéi Diogenes am Faass
 sëtzt de Schleek am Haischen
 Reent et, gët heen dach nët naass
 an der Schlekekklais-chen.
 Wuel as d'Bidden zimlech kleng,
 mä hee seet nët: leider! —
 well hee wunnt jo ganz eleng,
 an hee wëllt nët weider.
 Laacht him d'Sonn sëtzt heen dervir,
 roueg nozedenken . . .

Sele g'réit de Schleek an d'Wier.
 Heen haast Sträit an Zänken.
 Dréift him d'Fra dann alt mol d'Freed
 kann hee liicht entwäichen
 rífft vu bannen: 't dät mer leed!
 léisst si bausse käichen.
 As si endlech dann nees zréc
 huet de Schleek säi Friden,
 klëmmt — a gloust vu stëllem Gléck —
 roueg aus der Bidden.

Owend

Midd schréckt den Owend iwer d'bronkegt
 [Land,
 Dem Dag séng lescht bleech Faarwe wéscht
 [en aus,
 E bleift nach ämol ston am liichte Wand,
 Dréckt lues de Blummen d'schléifreg Aen
 [zou
 A séngt dem Gras e Schloflidd, al wéi
 [d'Æerd,
 Dann deckt en iwert se séng Spreet vu Rou
 A geet säin éiwge Wee.
 Um Enn steet d'Nuecht
 Ze waarden. Ongeheier streckt se sech
 A spaant bis zou de Stären hir schwaarz
 [Truecht.
 Den Owend ziddert schuddereg, en hëlt
 All Mutt a werft der Däischtert sech an
 [d'Æerm —
 E Vull rifft, éirewou, da gët et stëll.

Jos Berrens

Auto

Feirege Borscht aus enger Rass vu Stol,
 geniert vu Benzin an Ueleg,
 wéi rose versiess op d'Strooss an op d'Fären,
 blann trotz dem Liicht,
 daf trotz der Waréng,
 Stura trotz der Gefor.
 Aus dénge verspellegte Longen
 kënnt ëmmer an ëmmer dāi waarmen Otem,
 vun deem ech liewen —

Du schéinen Däiwel, deens de bass,
 du hues mech kritt!

Jos Berrens

Am Schiet vum Bësch...

Am Schiet vum Bësch gouf ech gebuer,
 Bei Far a Ginz stoug laang mäin Heem;
 Mäi Bolz huet sech em Ree *) verschwuer,
 Am Schéimel *) naschtren haut nach
 [d'Dreem.

Dacks geet duerch d'Muerch e Blieder-
 [dauschen,
 No Hemechtsloft begiert dann d'Broscht,
 Mat Nole wéi vu Fiichteplauschen
 Stécht d'Heemwéi d'Hierz a wëller Loscht.

Da muss ech mech um Ree ergoen,
 Vergaanges duerch d'Gediechtnes joen,
 Erliectes an d'Erënnrong hiewen,
 Eng Weil um Bësch als Bouf nees liewen.

Chrétien Clement

*) Ree = Bor vum Bësch

*) Schéimel = Far

D'Bretzkëscht

D'Bretzkëscht ka kee Wiirtche schwätzen
 Ouni sech derbei ze bretzen:
 Hire Mann as héich gëuecht
 An en huet et zu epps bruecht
 E staamt hir vu bessere Leit
 An iewer as e ganz gescheit

No dem Mann, sin d'Kanner drun
 Si si fein a gutt erzun
 Déi Zensuren déi se hun
 'T kënnt keen anert un s'erun
 'T mengt een 't kënnt nët méiglech sin
 Dass et nach sou Engle gin

Och hiirt Haus as superschick
 Ageriicht nom leschten Trick
 Gët jo sécher kee jhalous
 Hiren Hall as vill méi grouss
 Hiren Teppich as méi echt
 Wat huet se fir die geblecht
 All hir Better si méi breet
 D'Toilette krut s'op d'Mooss gemeet
 Hire Gas kacht vill méi séier
 An hiirt Sëlwer as méi schwéier

Och hir Kleeder kaschte méi
 Vum Jacques Fatz bezitt se déi
 Hire Pelz huet méi glat Hoër
 An en as bezuelt, a boër
 Si, si huet eng Pärkelketten
 Wéi déi aner gär eng hätten
 Och hiirt Gold as méi apaart
 Achtavéierzeg Karat
 Hire Poulet gët méi zaart
 Hire Radio geet méi haart
 Hire Wäin schmaacht vill, vill besser
 Se bezéien en a Fässer
 Si huet méi eng schwéier Ham
 A méi Äppel op dem Bam
 Hiren Auto leeft méi séier
 'T as méi Schaum op hirem Béier
 Jee, 't as alles vill méi dichteg
 Bei hir, oder vill méi richtig

Sou bretzt se sech an engem drun
 Mat allem wat se sin an hun
 An dach, 't as guer näischt bei der Heck
 Wéi héchstens vläicht... e Kéipchen Dreck

Pir Kremer

Wien et ka man hält en Hond ...
 wien et besser ka man hält der zwéin ...

Den Abriecher

Onversins as et hell am Zëmmer gin.

Vu Schreck huet de Mulles d'Täschelut fale gelooss; op de Knéien as hien nieft dem Bürosdësch sëtze bliwwen.

„Monni, wat méchs du?”

An der Dir stoung e klenge Bouf, vu fënnef-sechs Joër; en huet frëndlech eriwuer gekuckt.

„Komm, spill e bësse mat mir,” sot de Bouf; ouni ze fäerten as hie bis bei dee frieme Mann komm; en huet e mat der Hand geholl an en a säin Zëmmer gezun.

Dat war esou séier an esou onerwaart geschitt, datt de Mulles nët wosst wat hie maache sollt.

„Du bas de Schaffner”, sot de Bouf, „an ech sin de Polizist, du däerfs nëmme mat dëngem Tram fueren, wann ech dir d'Zeeche gin.”

Si souzen um Buedem an hu gespillt, datt et e Genoss war.

De Poli huet sech nët gefillt vu Freed, an de Mulles hat ganz vergiess aus wat fir engem Grond, datt hien an dat Haus komm war.

De Bouf war ewéi opgedréint; en huet gespruddelt vu Begeeschterong. „Der Jomer soll dee räiche Pak huelen”, duecht de Mulles, „si gin eraus sech ameséieren a loosse hir Kanner mudderséileneleng doheem.

Et misst än déi Pappen a Mamme mam Wéckel huelen a rëselen, datt se d'Stäre geséichen.”

„Du muss besser oppassen”, sot de Poli, „soss muss ech dir nach e Protokoll maachen.” — „Ech maache mäi Besch, Här Polizist”, huet de Mulles geäntwert, a si hu

gespillt a gespillt bis datt de Bouf d'Aen nët méi opbehalen huet.

Iwwerdeem wou de Mulles hien an d'Bett geluegt huet, huet de Bouf hien ëmäerbelt a gefrot:

„Kënns du muer erëm?”

„Schlof Poli”, huet de Mulles geäntwert, „schlof gutt, mäi Jong!”

R. Kartheiser

FIR DÉI KLENG

Hoppla

»Hoppla« heescht mäi klenge Mippchen,
 Fir e binzgen Zoossiwippchen
 Géif hien dir séng Séil verkafen,
 An da sëtzt en do ze afen
An da kuckt en dech sou trei,
 An du denks: O mei, o mei!
 Hie wäerd dach de Geescht nët opgin!
 An da kanns de nët méi haart sin
 An da gës de him säi Wippchen,
 An da spréngt de klenge Mippchen
Héich an d'Luucht vun lauter Freed,
 Hien hat nët emsoss geseet.

René Weimerskirch

Familjen-Annoncen

Léif Leit

Dir huet Iech sécher och ewell dacks gefrot, firwat nët méi Leit hir Annoncen op lëtzebuergesch maachen, wann een op d'Welt kënnt, ee bestuet gët oder stierft: 't as ganz bestëmmt kee schlechte Wëll, ma einfach déi al bekannt Kamouditéit; mir beschwéieren eis an huelen dat, wat ee meeschtens esou iwerall fënt, gell Dir.

Da gëtt et och Leit, déi nawell gär eng Annonce op lëtzebuergesch géngen maachen... si huelen eng däitsch oder eng franséisch, iwersetze Wuert fir Wuert, a gin esou schéi propper laanscht dat Schéinst aus eiser Sprooch: dat Einfach, ouni vill Gedeesems.

Mir hu probéiert, fir eng Parti Stuelen opzestellen a se fir Iech zesummen an dës Nummer vun »EIS SPROOCH« ze setzen.

Mir menge guer nët, et kënnt ee keng besser fannen, a wire frou, wann Dir nach Virschléi géngt bréngen. Dës puer Säiten hu mir och op Blieder am Separatdrock; mir schéike jidderengem se, deen eis duerfir schreift (Postkëscht N. 98/Lëtzebuerg). Sid ës sécher, datt och all Zeidongsredaktioun se dräiduebel kritt!!!

Am komplizéierterste sin natiirlech d'Stierfannoncen: hei as et schwéier, fir fest Modellen ze maachen; duerfir hu mir d'Elementer fir déi verschidde Méiglechketen zesummegeraf; sou as et dach gewass nët schwéier, fir eng propper Annonce zesummenzesetzen.

An der Hierschtnummer vun eiser Zeitung brénge mer och Stuele fir Annonce vu Veräiner, fir wann e Mëmber stierft, fir datt dee Souvenir vläicht méi éierlech a manner »ému« an »inaltérable« gët.

Dir wësst sécher och schons, datt mir zënter 1½ Joer un all déi Leit schreiwen, déi eng Annonce op lëtzebuergesch maachen!

Wuer soll Dir dës Modelle leën, fir datt Dir se fant, wann Dir se braucht...: an Äert Familjebuch!

Ech soën nach eng Kéier eise Leit merci, déi 3 Owender laang un dës Stuele matgeschafft hun a wënschen Iech, datt Dir nach esou bal keng Doudesannonce ze maache braucht.

Lex Roth

Gebuerten

D'Margot an de Jemp MULLER-SCHMIT an hir Kanner fréen sech iwer d'Gebuert vun hirem Jong a Bridderchen

MARC

Maternité Charlotte, Lëtzebuerg,
den 12. Abrëll 1973

Lëtzebuerg, 204, Ermesindestrooss

Eise Romain freet sech, datt hien eng Schwesterche kritt huet; sie heescht

ANNIE-JOSETTE

Den Här an d'Madame Jemp MULLER-SCHMIT

Maternité vun Esch, den 12. Abrëll 1973
Esch-Uelzecht, 15, Groussgaass

Eis Schwësterchen

ANNIE-JOSETTE

as ukomm.

D'Marianne, de Georges, d'Milly an hir Elteren, den Här an d'Madame Jemp Muller-Schmit,

Réimech, Foascht-Strooss 13

Clinique Dr. Bohler, de 25. Mee 1973

D'Anny as frou fir Iech ze soën, datt sai Bridderchen ukomm as; mir nennen hien

GUY-MARCEL-CHAREL

Den Här an d'Madame ...

Maternité ..., den ...

Kënzeg, ...

Den 12. Abrëll hu mir an der Maternité zu
Wolz e Jéngelche kritt; en heescht
GUY-JEAN

Den Här an d'Madame ...
Esch-Sauer, ...

Mir kruten e klengt Meedchen (klenge
Jong); et/en heescht
GUY ... (... GABY)
Den Här an d'Madame ...

Clinique/Maternité ..., den ...
Déngens, ...

Houchzäiten

Mir bestueden eis
Nelly WEBER René HINGER
Lampertsbiere Hesper
Ermesindestrooss, 52 Uelzechtstrooss
Hôtel Schmit, Fréiséng, den 28. Juni 1973

Mir gin e Samschdeg, den 2. Juni 1973
um 17 Auer an der Kapell vum Heischter-
gronn bestuet

Mady FABER Jean ROMMES
Bigdescht Déifferdang

d'Feier as am Hôtel Bissen, Eschduerf

Den Här an d'Madame ...
Den Här an d'Madame ...
freën sech iwert d'Houchzäit vun hire
Kanner

MONIQUE A GEORGES

Miersch, 12, Schëndelserstrooss
Bungeref, Ieweschtaass
de 14. Juli 1973

Adress fir den Dag: Restaurant Weber,
Bauschelt

Den Här Henri Krier-Weber
den Här an d'Madame Jos. Schmit-Krier
freën sech iwert d'Houchzäit vun hirem
Kandskand a Meedchen ANNY mam Här
Marc Ney, Ingénieur EPFZ
Monnerech, 12, Groussgaass

Den Här an d'Madame Gust Ney-Mayer
freën sech iwert d'Houchzäit vun hirem
Jong MARC mat der Joffer Anny Schmit,
Léierin

Esch-Uelzecht, Keelerstrooss, 14

Si gi sech d'Wuert an der Porkiirch vu
Monnerech, e Samschdeg, den 15. Abrëll 73
Adress fir den Dag: Hôtel Costantini, Keel

Eis Kanner (... a Kandskanner ...)
MONIQUE A GEORGES

bestueden sech en Dëschdeg, den 10. Mee
1973 um 5 Auer nomëttes an der Porkiirch
vun Zéisséng

D'Madame ...

Den Här an d'Madame ...

Den Här an d'Madame ...

Mir feieren den Dag am Hôtel ...

Mir sin deen Dag am Hôtel ...

Stierffäll

(verschidde Méiglechketen)

Eise gudde Papp, Grousspapp, Monni ...
as an d'Éiwegkeet geruff gin / as an d'Éi-
wegkeet gaang

den Här

Wittmann vum ...

oder esou

Den Härgott huet eise gudde Mann, Papp ...
bei sech geholl / an d'Éiwegkeet geholl
den Här ...

oder esou

Mir sin am Trauer fir eise gudde Mann,
Papp...

den Här...

Hie war laang krank / as no enger kuerzer
Krankheet gestuerwen / as stënterlech ge-
stuerwen / no engem Onfall gestuerwen
zu... / an der Clinique...

(mam Auto) verongléckt...

am Alter vun... Joër / ... Joër al
wéi e gudde Krëscht / am Fridd mat eiser
Härgott

D'Begriefnes an duerno d'Mass sin den...,
um... Auer zu... D'Läich geet bei...
den... um... Auer fort / duerno...

D'Begriefnes as den... um... Auer...
zu... / duerno as d'Mass an der Kiirch
vun...

D'Leit kommen um... Auer um Kiirfecht
zu... zesummen

D'Famill...

den Här an d'Madame... an hir Kanner
d'Joffer...; den Här...

Am Klouschter vun den Dominikanerinnen
zu Réimech as e Samschdeg, de 17. Febru-
ar eis...

d'Madame Jemp SCHMIT
geb. Ketty Müller

wéi e gudde Krëscht am Alter vu 70 Joer
an d'Éiwegkeet gaang; si gët an der Intimi-
téit begruewen / D'Begriefnes as...

An déiwer Trauer...

D'Madame Jemp Schmit-Muller,
den Här an d'Madame Nic. Wagner-Schmit
an hir Kanner d'Joffer Maria Schmit...

si schwéier getraff mam Doud vun hirem
léiwe Mann, Papp... dem

Här Jemp SCHMIT
pens. Eisebunner

Hien as zu Lëtzebuerg, den 1. Juni 1973 am
Alter vun 62 Joer gestuerwen...

Säi Begriefnes as / war an der Intimitéit,
sou wi hien et gär gehat hätt; d'Mass fir de
Verstuerwenen as...

Aplaz Blumen ze schécken, iwerweist
w.e.g. eppes un d'S.O.S. Kannerduerf /
d'handikapéiert Kanner...

Den ale Bam

Virun 10 Joër, den 23. November 1962, as de Jean-Pierre *Lamboray* gestuerwen. E wor de 6 Mäerz 1882 zu Holle-rech gebuer, gouf Zeecheprofessor, an en as vill an d'Eislek komm. Bei der Loretto kapell zu Clierf steet en aalt klenkt Eislécker Haischen an duurch den Daach vum Schapp wiißt en Aascht vun engem ale Bam. De Bam sollt emgehaë gin. Dat konnt dem Professor nët gefalen. En huet sech séng Gedanken driwwer gemaach, déi en an der Clierwer Sprooch niewent sénger Zeechnong festgehalen huet.

Zu Kliärf bei Zankt Loretto
do steet dat Haischen hei
't as allerhand rondëm et
den ale Bam derbei.

Si traajchten him nom Liäwwen
si zällen him séng Deg
heen denkt najch nët an d'Stiärwen
en hut e Privileg.

Si wollte Klengholz maajchen
ze brennen an der Uujcht
durop säi groussen Ärger
hie fuchtelt an der Luujcht

Séng Kraaft huet hie bewisen
en Aascht wiißt duurch den Daajch
a strieft erop geent Himmel
e strieft geent Jéngsterdaajg.

Am Fréijor wëllt hee weisen
dass hee najch guddes Mutt
dat allerschéinst vum Gréngen
stécht heen sech op den Hutt.

E weess ojch vill z'ezällen
aus sénger jonger Zäit
wéi haart a batter d'Liäwwen
wéi d'Leckt sech du gehäit.

E lauschttert ganz gehéireg
wat hei am Eck geschitt
e kuckt ojch alt duurch d'Fanger
wa muncher een ojch litt.

War allzäit gudden Noper
en huet sech gutt verdrón
gët d'Gnodebrout em z'iessen
a loosst e roueg ston.

Jean-Pierre Lamboray

Nei Bicher

Kartheiser René: Abee hei hut der et . . .

Eng Päif laang
Nuets as d'Welt ronn

Christen Josy: Pefferkärercher

Dicks: De Wëllefchen an de Fiisschen

Steffen Francis: Och eng Spicht vum Renert

Christophory Jul: Sot et op Lëtzebuergesch

Rinnen Heng, Reuland Will: 't geet och op Lëtzebuergesch — däitsch-lëtzebuer-gesch. Wann näischt dertëscht kënnt as et an en etlech Wochen (a Liwwerongen) an der Subskriptioun ze kréien; et hël-left dem Frënd vun eiser Sprooch fir nach besser am *Lëtzebuerger Dictionär* zu Wee ze kommen.

LËTZEBUERGER DIXIONÄR bis elo
eraus A—Sp — ronn 1600 Säiten.

Errata: Eis Sprooch Nr. 1, S. 39

Wéi schreift ee lëtzebuer-gesch?

2. Kol. ënner 3. b. 3. Rei muss et sin:

[besonnesch an] *eesilbege Wierder a fir
näischt ze verwiesselen* [ee geschriwwen]

Actioun Lëtzebuergesch, Postkëscht 98, Lëtzebuerg. — Postschecknummer 66 44

Kont bei der Spuerkeess, Lëtzebuerg 1000/7250/4

Präsident: Lex Roth, Dunant-Strooss 14, Esch-Uelzecht, Tel. 54 08 56 (nei: 54 77 87)

Sekretär a Verlag: Scharel Malané, Pëtz-Strooss 1, Lëtzebuerg-Bounewee, Tel. 48 55 42

Caissier: René Faber, 14, Barriär-Strooss, Lëtzebuerg

Redaktioun: Eis Sprooch, Heng Rinnen, Bësch-Strooss 32, Lëtzebuerg-Zéisséng,
Tel. 48 61 37

Drock: Kremer-Muller & Cie, Gaarde-Strooss 56, Esch-Uelzecht Tel. 521 85

Cotisatioun 1973: op d'manst 100 Frang; Kollektivmëmbren 300 Frang; Stodenten 50 F.

Postschecknummer 66 44 (Actioun Lëtzebuergesch, Lëtzebuerg)

Jiddereen as gutt fir säin Artikel. — D'Menong muss nët déi vun der Verenegong sin.

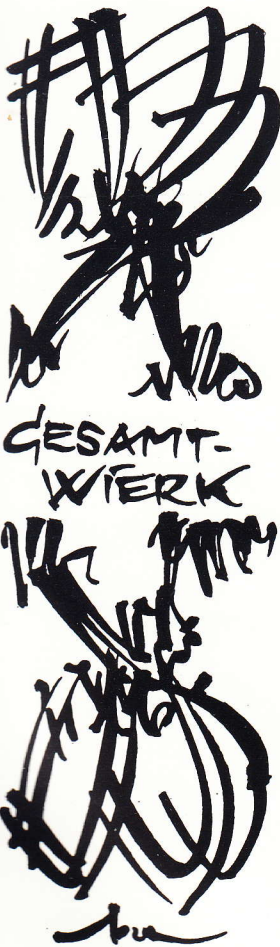
(C): Eis Sprooch

Edi-Centre

J.-P. Kripler-Muller

17, Gibraltar-Strooss, Lëtzebuerg

MICHEL
RODANGE
1872-1972

EDİ-CENTRE
LUXEMBOURG

Eppes Appartes op dem Lëtzebuenger Bichermaart **ZENTENAR-AUSGAB vum Michel Rodange**

Alles wat de Michel Rodange geschriwwen huet an engem Band.

1. Band vun der Rei: Klassiker der Luxemburger Literatur. Et as dran: Renert — Dem Léiweckelche säi Lidd — Dem Grof Sigfrid séng Goldkummer — Tagebuch — Gedichter an däitscher Sprooch — Wat en hannerlooss huet an nach Dokumenter, déi nach nët publizéiert si gin — Kommentar a Glossar.

D'Subskriptioun as op fir:

- A Bibliofil-Ausgab** — 2 Bänn, Luxuspapeier, 28 Stéck
25 000 Frang.
- B Luxus-Ausgab** — As elo ewell ganz bestallt
3 500 Frang.
- C Pracht-Ausgab** — Nëmmen honnert, vun 1—100 nummeréiert, Stéck elo 3 500 Frang; méi spéit 4 000 Frang. (As ewell zer Halschecht bestallt.)
- D Zentar-Ausgab** — 2000 nummeréiert Stéck — 14 Zeechnongen — elo 1 250 Frang; méi spéit 1 500 Frang.

Wien Einzelhete wëllt gewuer gin, soll schreiwen un:

Verlag Edi-Centre, J.-P. Kripler-Muller, Gibraltar-Str. 17,
Lëtzebuerg

Och ze kréien an der Sankt Paulus Dréckerei, Verlag,
Postkëscht 1908, Lëtzebuerg — an al Bicherbuttécker
am Land.

STAATSSPUERKEESS LETZEBUERG

ÄR BANK AN ÄR SPUERKEESS !

Mat 81 Agencen a Sous-agencen am ganze Land huet
D'SPUERKEESS dat gréisste Konten-Netz
vu Lëtzebuerg!

Duerfir fir ZÄIT a GELD ze gewannen maacht och Dir
Äre SPUER-, LOUN- a BANKKONT bei Ärer
Spuerkeessen-Agence op!

D'SPUERKEESS garantéiert Iech e modernen,
sécheren an diskreten Service fir all Är GELD- a
FINANZÉIERONGSPROBLEMER!